

[Poul Dam.]

den samme indtægt kan give meget forskellig skat efter dette mønster. Hvis man vælger det største personfradrag og den laveste skatteprocent, får man en meget, meget mindre skat, end hvis man gør det modsatte. Det må vi alt sammen se på.

Vi må også se på, om denne administration kan gennemføres med et i hovedsagen grønlandsk personale. Jeg tror, det er meget vigtigt for beskatningens placering i hele det grønlandske samfund, at det i så stor udstrækning som overhovedet muligt bliver et rent grønlandsk anliggende med et minimum af udsendte, også sådan at den folkelige deltagelse, som vi jo kender fra dansk ligningsarbejde, bliver så stærk som overhovedet muligt.

Alt det kan vi se på i udvalget, og dér kan vi måske også se på noget, der bekymrer mig lidt, nemlig at man ikke har foreslået særlig indkomstskat for Grønland. Jeg er helt enig i, at dette system skal være enkelt, men jeg ved også, at netop de indkomster, som i Danmark rammes af særlig indkomstskat, er nogle af dem, der ofte har vakt særlig forargelse i Grønland. Der er nok en del danske erhvervsdrivende, som har været i stand til at trække sig hjem med en ganske stor formue ved at sælge en forretning, en formue, som det havde været rimeligt at beskære gennem særlig indkomstskat. Det bliver ikke så forfærdelig mange sager, men det vil bidrage til at fjerne en meget forståelig utilfredshed. Alt dette kan vi se på.

Jeg anbefaler i princippet forslaget.

Moses Olsen: Under denne førstebehandling af forslaget vil jeg også stort set begrænse mig til generelle bemærkninger uden at dykke ned i detaljerne, for sagen er faktisk den, at dette lovforslag på sin vis kan betragtes som noget, der endnu ikke er blevet færdigbehandlet i det grønlandske landsråd; ganske vist har landsrådet i efteråret 1971 tiltrådt forslaget i det udkast, som forelå dengang, men i løbet af efteråret 1972 er der indføjet væsentlige realitetsændringer, som det fremgår af forslaget.

I bemærkningerne til lovforslaget argumenteres der for disse ændringer med, at man finder sådanne ændringer bedst stemmende med den sidste tids udvikling. Her tænker man først og fremmest på det arbej-

de, som byrde- og opgavefordelingsudvalget er i gang med, og som går ud på større kommunalt selvstyre. Personlig har jeg altid været positiv over for denne udvikling, idet jeg går ind for en decentralisering af beslutningsprocesserne i Grønland, og på denne baggrund har jeg da også umiddelbart fundet ændringsforslagene meget tiltalende. Jeg opfatter også disse ændringer som et ønske fra ministerens side om at styrke det kommende kommunale selvstyre mest muligt fra starten af samt at indføre et nærdemokratiske system.

Men selv om jeg således ikke er blind for det logisk rigtige i disse betragtninger, hvis jeg har fortolket dem rigtigt, og selv om jeg som sagt går ind for en decentralisering af beslutningsprocesserne i Grønland, må jeg dog her erklære mig som meget skeptisk over for disse senest medtagne ændringer.

Som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, må man gå ud fra betydelige forskelle kommunerne imellem med hensyn til forholdet mellem udgiftsbehov og muligt indkomstskatteprovenu. Og med hensyn til de vide rammer for personfradrag og udskrivningsprocent må jeg sige, at når de enkelte kommunalbestyrelser selv skal til at bestemme udskrivningsprocent og personfradrag inden for disse givne rammer, mener jeg, at vi ikke kan undgå at løbe en risiko for, at skattebyrden og antallet af skatteydere kommer til at variere stærkt fra kommune til kommune. Jeg kan ikke se bort fra, at dette kan indebære en vis risiko for, at koncentrationstendensen, som jeg også var inde på under søtransportlovforslaget, og som vi i disse seneste år er begyndt at forsøge at bremse mest muligt, vil blive vanskelig at bremse på visse områder. Ikke sådan at forstå, at jeg tror, folk vil begynde at flytte i hobetal fra den ene kommune til den anden. Jeg tror på forhånd slet ikke, at en massiv vandring vil finde sted fra den ene kommune til den anden på grund af beskatningen, alene af den grund, at det efter forslaget er givet, at en meget stor del af den lokale befolkning ikke vil komme til at betale skat eller vil komme til at betale en minimal skat. Men man kan ikke se bort fra risikoen for, at en befolkningsgruppe i kommunen, som kommunen må basere sit skatteprovenu på, kan føle sig fristet til at flytte til andre kommuner med mindre skat-